

1904

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 202

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8967>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 202.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1904

ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Μετά τρεις, τέσσαρας, ή και πέντε άλλας θρασείας αποκείρας μέχρι τουδε, δλας αποτυχούσας χάρις εις την αντίστασιν των Ιθαγενών της Κύπρου Ἑλλήνων, μετὰ θρασύτητος μεγαλητέρας την φοράν ταύτην, και ἀναιδείας εγκληματικῆς ἐπαυλαμβάνεται ή δοκιμή του—τίποτε ὀλιγώτερον τίποτε περισσότερον—ἀποικισμοῦ μερικῶν χιλιάδων Ἑβραίων ἐν τῇ Νήσῳ μας.

Δέν δυνάμεθα νά βεβαιώσωμεν κατά πόσον εις τὴν δοκιμὴν ταύτην ἐνεχετα, και ή Ἀγγλική Κυβέρνησις μας, δυνάμεθα ὁμῶς νά βεβαιώσωμεν ἀναντιρρήτως, ὅτι ή ἐπιτυχία της κατατριπτικῆς ἐπιχειρήσεως ἐξαρτάται ἀπολύτως ἐκ της Κυβερνήσεως, και διὰ τοῦτο σήμερον δέν ἐπιστώμεν μόνον τὴν προσοχήν των Κυπρίων, ὅστινες ἄλλως τε, ὡς γνωρίζομεν και ἐξ ἄλλων περιστάσεων, εἰς πάντοτε ἐτοιμοί, ἀλλὰ και της ἰδίας Κυβερνήσεώς μας ἀκόμη.

Μέχρι τουδε ή Ἀγγλική Κυβέρνησις προσεφέρθη ἐν Κύπρῳ κατά τρόπον τοιοῦτον, ὥστε, δυστυχῶς, τὸ ὄνομα Ἀγγλος πανταχοῦ ἄλλοῦ ἀξιον ἐκτιμῆσεως, ἐν Κύπρῳ νά ἦχῃ κάκιστα εἰς τὰς ἀκοάς.

Και βεβαίως, εἰάν ή Κυβέρνησις μας θελήσῃ νά ἐπιμείνῃ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀποικισμοῦ των Ἑβραίων πέρα της δοκιμῆς, δύναται νά θεωρήσῃ ἀπὸ της στιγμῆς ταύτης ἀφρευκτον και πλήρη τὴν ἐχθρότητα τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτήν, και τὴν τελείαν ἀπίχθειάν του.

Ἀποικισμὸς Ἑβραίων ἐν Κύπρῳ!

Ἀλλὰ και τὰ νήπια ἀκόμη κατανοοῦσι και ἠξεύρουσι τί σημαίνει.

Και εἰτε βλέπετε, τόσον συνεπίε: οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἑαυτοῦς, ὥστε, ὥσει μή ἠδύναντο νά διαψεύσωσι τὰ παγκοσμίως γνωστά προσόντα των, ἐξέλεξαν τὴν φοράν ταύτην τὴν καρδίαν αὐτῆς της Μεσαορίας μας διὰ νά ἐγκαταστήθῃσι θαυμάσια λαγωνικά!

Ἄλλ' ὑποθίσσωμεν—και ζητοῦμεν ἀπειράκις συγγνώμην ἀπὸ πάντα Κύπριον διὰ τὴν ὑπόθεσιν μας ταύτην—ὅτι ἐπι-

τυχεν ή ἐγκατάστασις εἰς τὰ Κούκλια χιλιάδων τινῶν Ἑβραίων.

Ποῖα θὰ εἴνε τότε τὰποτελέσματα μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη;

Ἄν δύναται τις ἄς ἀρνηθῇ ὅτι οἱ μὲν Μισαρτταὶ ὅλοι δέν θὰ μεταβληθῶσιν εἰς δούλους και Ἐλωτας των Ἑβραϊκῶν παρασίτων, ή δὲ Κυβέρνησις μας δέν θὰ ἐπιτύχῃ των προσπαθειῶν της νά συμπληρώσῃ κατ' ἔτος τὰς 93,000 λίρας, ἀπαλλάττουσα τέλος τὸ Ἀγγλικὸν Θησαυροφυλάκιον ἀπὸ τὰ ἐπακόλουθα των λογιστικῶν σφαλμάτων των Ἀγγλων ἀντιπροσώπων ἐν Κ/πόλει. Και διὰ τὰ ἄλλα «γαῖα ποῖοι μιχθήτω!»

Ἀλλὰ διατί τοὺς ἀξιοτίμους τούτους κυρίως Ἑβραίους, ἀποδιωκομένους γινκῶς ὑφ' ὄλων των ἄλλων Κρατῶν της Γῆς, μικρῶν και μεγάλων, δέν τοὺς ἀνοίγουσι τὰς ἀγκάλας των αἱ Κυβερνήσεις της Αὐστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας, τοῦ Καναδά, τοῦ Ἀκρωτηρίου, τοῦ Τράνσβαλ ή και τῶν ἄλλων;

Ἐκεῖ βεβαίως οὐδεὶς φυλετικὸς ή ἔθνικὸς κίνδυνος ἐπακηλείται ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἀποικισμοῦ. Αἱ χῶραι εἰκίται εἶνε ἀποκατεστημέναι πλέον, και τὸ μέλλον των ἐξηραλισμένον.

Ἐνῶ οἱ ἐν λόγῳ κίνδυνοι διὰ τὴν Κύπρον, διὰ μιαν ὑπόδουλον δηλαδὴ Ἑλληνικὴν χώραν, ἐπικρέμμανται μετὰ ὄλον τὸ μέγεθος της φοβερότητός των.

Οὐδὲ ἐλησμοήσαμεν ἀκόμη ἡμεῖς οἱ Κύπριοι τὴν κυνικὴν ἀναιδειαν τοῦ Ἀγγλου λογιωτάτου Ἰδανς, κηρύξαντος πρὸ τινος ἀπὸ αἰῶν στηλῶν παγκοσμίου ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου, ὅτι μεγάλη και γνησιωτάτη Ἑλληνικὴ χώρα δέν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς ἑαυτήν δηλαδὴ, διότι... ἔτυχε νά κατοικῶσιν ἐν αὐτῇ και ὀλίγαι χιλιάδες Ἑβραίων και Σλαύων! Οὐδὲ θὰ λησμονήσωμεν τὴν κυνικὴν ἐπίσης ἀναιδειαν τοῦ ἱπποτοῦ Σιλβεστρέλλη, κηρύξαντος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη, ὅτι ή φυλή ή κατοικοῦσα τὸ Βασίλειον αὐτὸ της Ἑλλάδος εἶνε... μίγμα Ἑβραίων, Σλαύων, και ἄλλων.

Ὅταν λοιπὸν ἐπιστῇ και ή εὐλογητὴ ὥρα της ἔθνικῆς ἀποκαταστάσεως της Κύπρου διατί νά μή φοβώμεθα, ὅτι δέν θὰ παρουσιασθῶσι και τότε Ἰβνς και Σιλβεστρέλλη, και μάλιστα πολὺ ἐπικινδυνώτεροι των σημερινῶν, διὰ νά κη-

ρῶσωσιν ὅτι ή Κύπρος δέν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, δέν ἀνήκει δηλαδὴ εἰς ἑαυτήν, οἷοτι κατοικεῖται ὑπὸ Ἑβραίων;

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Ἐχουσι προφητικότητα τὰ ὄνειρα; Προαναγγέλλουσι τὰ μέλλοντα γενέσθαι;

Ἰδοὺ ζήτημα, ὅπερ ἀπησχόλησε τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ της στιγμῆς ποῦ ἤρχισε νά κ ο ι μ ᾶ τ α ι και ν ᾶ ἰ ρ ε ὀ ε τ α ι!

Εἰς παλαιούς χρόνους τὰ ὄνειρα ἱπαιζαν σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν ζωὴν των ἀτόμων, και ὅλοι οἱ λαοὶ της ὀφελίου ἰσως ἔχουσιν εἰς τὴν γραμματολογία των παραδείγματα ὀνείρων, προαναγγέλλοντων σοβαρὰ μέλλοντα εἰς ἡγεμόνας ή βασιλεῖς ή ἰδιώτας, και ἐπαληθεύοντα.

Μία ψυχολογικὴ και νευρολογικὴ ἐφημερίς των Ἀθηνῶν ἀνεκίνησεν ἰσχυρῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ θεωρεῖ ὡς σπουδαιότατον και τὰ μέλα ἐνδοκρινον, και ἐπεζήτησεν ἐκ μέρους των ἰατρῶν τὴν ἀποστολὴν ὀλίκοῦ ἐξηκριβωμένου, ἀπὸ τοῦ ὀκοῦ ἰσως προκῶψῃ ὀριστικὴ λύσις τοῦ ἐκκινῶδαστάτου ζητήματος.

Ὡς ἀνεγρόμενον δὲ εἰς τὸ παρελθόν μας φύλλον, και ὁ ἡμετερος ἰατρὸς κ. Ν. Δέρβης ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἰατρικὴν ἐφημερίδα τρία παραδείγματα προφητικῶν ὀνείρων, αὐτὰ ταῦτα ἄτινα ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω, και ἄτινα εἶναι ἀξια πολλοῦ ἐνδοκρινοντος.

††

«Πρὸ τετραετίας—γράφει ὁ κ. Δέρβης—ὁ γυναικάδελφός μου πάσχων ἐξ ἀνιάτου νοσήματος ἐνοσηλεύετο ἐν Μασσαλίᾳ. Τὴν ἰδίαν ἐσπέρην τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ πατήρ του εὐρισκόμενος ἐν Λευκωσίᾳ εἶδε καθ' ὕπνον, ὅτι ἄνθρωπός τις εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ τῷ εἶπεν: ἔγερθητι, τὸ τέκνον σου ταύτην τὴν στιγμὴν (11 μ.μ.) ἀποθνήσκει και σύ κοιμᾶσαι;

«Πέραντα οὗτος ἠγέρθη και ἤρξατο κάρμων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ και ἀνάπτων κηρία εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ δωματίου του εὐρισκόμενον εἰκονοστάσιον.

«Δυστυχῶς τὴν ἐπομένην ἐλάβομεν τηλεγράφημα πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, εὐρισκόμενον ἐν Μασσαλίᾳ, εἰς ὁ μᾶ: ἔγνωστοποίησεν τὸν θάνατον ἐκεῖνου ἐπαλθόντα ἀκριβῶς τὴν 11 μ. μ., καθ' ἣν ὥραν ἐφανερῶς εἰς τὸν πτερεὶ ὁ κακὸς ἄγγελος ὁ ἀναγγέλλας τὸν

ΠΙΚΡΑ... ΕΥΤΥΧΙΑ

Κατά τους τρεις διαρρέουσας μήνας μέχρι της σήμερον τα της γεωργίας καθ' όλην την Νήσον εβάδισαν, δύναται τις να ειπή, υπό τούς ευνοικωτέρους δρους. Αι βροχαί, δηλαδή, από τών όποιων έξαρτάται πών είδος βλαστήσεως έν Κύπρω, υπήρξαν, Θεού ευδοκήσαντος, όχι μόνον άφθονοί και υπεραρκετά άλλα και λίαν τακτικά μέχρι τουδε. Τό τελευταίον δέ τουτό δέν είνε εκ τών ήττον ούσιωδών διά την ευδοκίμησιν της γεωργίας.

Τοιαύται βροχαί όποιαί αι μέχρι τουδε σημαίνουσι τφ όντι τό πών διά την γεωργίαν μας, και γεωργία πάλιν σημαίνει τό πών διά την Νήσον ταύτην. Διά τούτο και αι πρώται λέξεις τας όποιας θ' άκούσητε άποτειομένας πρός πάντα έρχόμενον εκ γεωργικού κέντρου πάντοτε θ' άφορώσιν εις την κατάστασιν τών σπαρτών, και έως τώρα, πρός γενικήν ευτυχίαν, μόνον ευχάριστοι είδήσεις άγγέλλονται πανταχόθεν.

Έκ τών ήδη δεδομένων, βεβαίως τό τρέχον έτος υπό την έπιψιν έφ' ής γρα-

θάνατον του τέκνου του.

Πρό δεκαετίας ή μήτηρ μου εύροσκεμίνη έν Λεμεσφ είδεν όνειρον τό έσπέρας της Μεγάλης Πέμπτης, ότι ή εξαδέλφη αυτής, κατοικούσα έν Άμαρουσίω και την όποιαν από τρισκοιταστίας έν είχεν ίδοι, απέθανε και ότι την Μεγάλην Παρασκευήν εις τας 4 μ. μ. έγένητο ή ηθεία αυτής.

Τό όνειρον τούτο ή μήτηρ μου έγροψεν εις έμέ σπουδάζοντα τότε εις Άθήνας, έξετάσας δ' έγώ έμαθον πράγματι ότι απέθανεν ή θεία μου και ότι άκριβώς την Μεγάλην Παρασκευήν εις τας 4 μ. μ. έκηδέυετο.

Πρό τινος χρόνου ό κ. Μ. Τ. είδεν όνειρον, ότι ό πλησίον της μνηστής αυτού κατοικών κ. Χ. έτραυματίσε διά μαχαίρας τόν έραστήν της συζύγου του. Τήν πρώϊαν ό Μ. μεταβας εις τόν οίκον της μνηστής αυτού έπηγήθη, ότι χθές τό έσπέρας είδεν ότι ό Χ. έτραυματίσε διά μαχαίρας τόν έραστήν της συζύγου του και ότι εκρύβη εις την οίκίαν αυτού (του κ. Μ.) συνορεύουσαν με την οίκίαν του δράστου.

Πράγματι: έξελθών της οίκίας της μνηστής αυτού έμαθε καθ' όδόν ότι ό Χ. έτραυματίσε τόν έραστήν της συζύγου του.

Μετά δέ την άπότισιν της ποιήσε, συναντήσας καθ' όδόν ό κ. Μ. τόν Χ. ήμώτησεν αυτόν που είχε κρυβή την έσπίραν έκείνην, αυτός δέ άπεκρίθη ότι έακόπει να κρυβή εις τήν οίκίαν του κ. Μ. άλλ' έφοδήθη και ήλλαξε γνώμην.

Έγώ δέ, προσθέτει ό κ. Δέρβης, δύναμαι να όρκισθώ, ότι όποτε πρόκειται να άσθενήσω είτε έγώ είτε ή σύζυγός μου είτε έν εκ τών τέκνων μου βλέπω την προτεραίαν τόν μακρρίτην πατέρα μου, όστις μοι λέγει την λέξιν «ρόσεχελ». Φαντάσθητε δέ εις ποίαν θέσιν εύρίσκομαι άναμένων από ώρας εις ώραν την ασθένειαν ενός τών μελών της οικογενείας μου.

φορμιν δύναται να θεωρηθή ως άσυγκρίτως ευτυχέστερον τού περυσινού, κατά τό όποϊον μάλιστα ούκ έλίγαι καταστροφαι σπαρτών πρωιμώτατα είγον σημειωθή. Και έκείνο μ' όλα ταύτα υπήρξε λίαν ικανοποιητικόν Πέρι τούτου άλλως τε μαρτυρεί ή έλευλος έτι εις τα ότα τών κατοίκων φωνή της Κυβερήτειας, ότι ή συγκομιδή του λήξιντος έτους ύπήρξεν εκ τών άφθονοτέρων.

Ηδη διανύομεν υπό τούς μάλλον εύνοϊκούς δρους τόν μήνα, όστις θεωρείται ως έποχή λίαν κρίσιμος διά την γεωργίαν μας, αι βροχαί του όποιου δηλαδή, να είπωμεν μάλλον συγκεκριμένως, βαρύνουσιν εκατοντάδας χιλιάδων λίρών. Αι βροχαί είνε δαψιλείς πανταχού. Υπολείπονται δέ σχεδόν, ως άπαραίτητοι, μόνον αι βροχαί του Μαρτίου, μετά τας όποιας και ή συγκομιδή εξασφαλίζεται.

Δείον πρός τούτους να λάθωμεν ύπ' όψιν και ότι έφέτος έσπάρησαν εκτάσεις γης πολύ πλείονες τών περυσινών. Γεγονός δηλαδή, όπερ πρέπει να προσηθι εις πάντα τα άλλα εύνοϊκά, τα προσηνύοντα άφθονον ύπέρ ποτε την συγκομιδήν κατά τό έτος τούτο.

Έκ της εύνοϊας του Ούρανοσ λοιπόν, και εκ ταύτης άποκλειστικώς, είνε εξηρημένη ή γεωργία έν Κύπρω, και από της γεωργίας δέ, άποκλειστικώς πάλιν, είνε εξηρημένη ή τύχη της Νήσου.

Δικαίως άρα θα ήθύνετο πώς άλλος έκτός τών πραγμάτων να ύποθέσθ, ότι έφέτος ή και όσακις, ό ουρανός, καταπέμπει δαψιλείς τας βροχας του. ή τύχη της Κύπρου πρέπει να είνε έπιζήλος.

Αλλά λέγουςι τούτο και οι κάτοικοι; Δέν τολμά κανείς ύποθέτομεν, διά λόγους πολλούς.

Και δίστι την δαψίλειαν και τό άφθονον της συγκομιδής παρακολούθει ένταύθα, ως τό μάλλον φυσικόν έπακολούθημα, ή υπεραύξησις της δραστηριότητος περί την έσπραξιν και της τελυταίας δικάρας τών άγνωστών και άγνωστων φόρων.

Και παρ' όλην όμως την έποχθ σημασίαν, ήν έγκλείουσιν αι τίσαρες αύτας λέξεις άγνωστοί και άγνωστοί φόροι, ή φορολογία, τολμώμεν να είπωμεν, δέν θα ένεποιεί πάλιν εις τόν τόπον τοσούτην φρίκην, όσην νύν έμποιεί.

Τί συμβαίνει όμως;

Η άφθονία και ή αύξησις της συγκομιδής εις πών άλλο ίσως μέρος του κόσμου φέρει φυσικώς και την αύξησιν τών πόρων και τών δυνάμεων του τόπου. Εις την Κύπρον όμως φέρει την αύξησιν... των χιλιάδων τών λίρών, αίτινες ώρίσθη ν' άρπάζωνται κατ' έτος εκ του προπολογισμοσ μας και να άποστέλλωνται πρός καταβρόχθισιν εις ξένους, υπό την δικαιολογία: Φόρος της Υποτελείας!

Έν εύτυχίς έτος λοιπόν σημαίνει έν Κύπρω, με λέξεις μάλλον συγκεκρι-

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Έκ της Γεωγραφικής μεταβαίει εις την Ιστορικήν περιγραφήν της Νήσου μας—άπό τού άημασιολογίου εις τό σημερινόν φιλόν του «Κυπρίων τεμάχιων—ό συγγραφέας της «Χριστιανικής Κυπριάδος».

Αρχεται δέ τής Ιστορίας περιγραφής από τών αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι της άλώσεως της Κύπρου υπό τών Οθωμανών, και έκθέτει τα γεγονότα με τάς χρονολογίας των, έν συνψη με—χωρίς πρό πάντός να χίσιν καιρόν έντα την προϊστορικήν έποχήν—άλλ' έν θωρακιστή έκρίθει και μετά σπανίας χάρτος λέγου.

Είς τό σημερινόν έπίσης τεμάχιον άναφέρει ό συγγραφέας της Κυπριάδος και περί του μοναχίου εις τόν κοσμο, κυστηρίου, δηλαδή του κεικλυμένου προσώπου της έν τή Μονή Κύκου είκονος της Παναγίας.

Λέγει δέ συγχρόνως ότι τά πάλαι έρι κειμήλια, άτινα εύρίσκονται έν τή Νήσω έστάλησαν κατ' τόν πρώτον εκκλησιαστικόν αιώνα εις Ιεροσολήμ εις την νεοκρή Έκκλησίαν τών Κυπρίων.

ΠΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΤΥΧΟΝ

Διά τό παρεργον του πράγματος βεβαίως όμοσιούει ή παγκόσμιος είλονογραφικήν έφημερ: του Λονδίνου Sphere εις τό τελευταίον τεύχος την είκόνα του ταχυδρομικού δελταρίου, όπερ κωπητά την Κύπρον και τό όνειρόν της, και όύτινος ή κυκλοφορία άπηγορεύθη.

Κάτω δέ της είκονος έχει την εξής σημείωσιν:—

Η είκων αύτη πρός τισιν άλληγορικώς την Κύπρον άπεικείσασιν πρόσω πρός την ήμέραν, καθ' ήν ή νήσος θα έλευερωθί από της ήμετέρας έκποστίας. Η Κυβέρνησις έκόλυσε την κυκλοφορίαν.

Κατά την συνθήκην την ύπαγραφίσαν έν Κωνσταντινουπόλει τφ 1878 ή Μεγάλη Βρετανία ύπεχρώθη να συμμαχή-

κριμένας, τάσεις του Φόρου τούτου πρός προτέγγισιν ή ενίοτε πρός συμπλήρωσιν του στοργγύλου αριθμοσ τών 93,000 λίρών! Και με όλον τό δικαίόν μας δυνάμεθα και να προσθίσωμεν, ότι ούχι μόνον ή Κύπρος άλλα και... τό Βρεττανικόν Θησαυροφυλάκιον ώφελείται—κατά τρεις, τίσαρας ή και πλείον εκατάδας χιλιάδων λίρών—εκ της εύνοϊας, ήν ήθελε δειξή ό ουρανός πρός την Κυπριακήν γην!

Διά τούτο ή μιν Κυβέρνησις μας αγάλλεται τφ όντι, και έξυμνει μετά σιρτώσης καρδίας μίαν άφθονον ή άφθονωιάτην—ως ή μέλλουσα—συγκομιδήν της Νήσου, άλλ' οι κάτοικοι πολύ πολύ άπέχουσι του να πράττωσι τό ίδιον και του να αισθάνωνται πράγματι τά έπακολουθήματα μιας τοιαύτης εύτυχίας, δηλαδή άληθθ άνακούφισιν και άληθθ χαράν.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΣΟΧΟΣ ΙΔΕΑ

ΕΟΡΤΗ ΠΡΟΣ ΦΥΤΕΙΑΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

— Εγκύκλιος του 'Επόπτου της Παιδείας.

— Αναβάσσεις της Νήσου υπό των Διδασκάλων και μαθητών.

Ο 'Επίσκοπος της Παιδείας κ. Νιούχαμ αποστέλλει κατ' αὐτάς πρὸς τὰς 'Επιτροπὰς καὶ τοὺς Διδασκάλους τῶν Σχολείων τῶν χωρίων τῆς Νήσου εγκύκλιον ἑξῆς, ἐν τῇ ἀναπτύσσει περὶ πραγματοποιήσεως ὡραιότητας καὶ ἰσχυροῦς ἰδέας.

Ο κ. 'Επίσκοπος ἐπισκεπτόμενος τὰ χωρία εἶδεν εἰς πολλά τούτων οὐκ εἶναι τῶν προσπαθειῶν τοῦ Διδασκάλου καὶ τῶν μαθητῶν ἐφεισθέσασιν ἔνδρα περὶ τοῦ σχολείου καὶ τῆς 'Ἐκκλησίας, ἢ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ χωρίου, σχηματισθέντων εὐτῶ κήπων ἀπὸ ὠφίλιμα φυτὰ καὶ κ.θ.

Ἐκ τούτου ὁρμώμενος ὁ κ. Νιούχαμ συνέλαβε τὴν ἰδέαν περὶ γενικεύσεως τοῦ συστήματος, εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του δὲ δίδει λεπτομερεῖς ὁδηγίας πρὸς φύτευσιν δένδρων ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲ παραχωρεῖ δωρεὰν τοὺς σπέρμους καὶ τὰ φυτὰ.

ARBOUR DAY

Ἐκείνο δὲ ἕπερ θ' ἀποτελεῖσιν νῦν περιεσπῶν ἀξιάλογον διὰ τὴν Νήσον μας εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ καθιερώσῃ τὴν ἑορτὴν πρὸς φυτεῖαν δένδρων, ἣς θὰ εἶναι ἑστῆ ἡμέρα τῶν σχολείων, καὶ κατὰ τὴν ἀπαιτῶν εἰς μαθητὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Διδασκάλου καὶ τῶν πρεσβυτέρων θὰ φυτεύουσι δένδρα περὶ τοῦ χωρίου.

Τοιαύτη ἑορτὴ εἶναι καθιερωμένη, ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας, καλουμένη arbour day, ἔχει δὲ ἀποφέρει ἕξοχα ἀποτελέσματα, ὅποια εἰς τῆς καθιερωσεώς τῆς ἀφύκτως θὰ ἔχωμεν καὶ ἐν τῇ Νήσῳ μας.

— Πλεονεκτήματα ὁδηγίας.

Ο κ. Νιούχαμ, παρέχων ἐν τῇ περὶ τῆς ἰδέας ἐγκύκλιόν του τὰς πρώτας ὁδηγίας περὶ φυτεύσεως δένδρων, καὶ ἀπαριθμῶν ἐν αὐτῇ τὰ δένδρα, ἃ εἶναι καὶ τὰχιστα ἀναπτύσσονται, καὶ τὰχιστα ἀνανεύονται, καὶ χρησιμώτατα εἶναι ὡς ξυλεία καὶ πρὸς κατασκευὴν ἐπιπέλων, παρακινεῖ τοὺς Διδασκάλους ν' ἀποταθῶσι πρὸς αὐτὸν, εἴτε δι' ἐπιστολῶν, εἴτε προσωπικῶς εἰς τὰ γραφεῖον του, διὰ πλεονεκτήματα ὁδηγίας.

Θὰ βοηθῆ δὲ αὐτοὺς εὐχαρίστως πρὸς ἀποκτήσασιν ὀλιωδέποτε σπόρων καὶ φυτῶν.

— Ἄλλο καθήκον.

Δὲ ἔχωμεν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν, ὅτι οἱ Διδασκαλοὶ ἀπανταχοῦ

τῆς Νήσου θὰ θεωρήσωσιν ὡς καθήκον τῶν τῆν πραγματοποίησιν μᾶς τῶσον λαμπρὰς ἰδέας, ἀλλὰ καὶ μετ' ἰσχυροῦς νὰ προεβλήσῃ ὠφελήματα ἀπὸ τῆς ἀξίας.

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἀποικισμὸς χιλιάδων.

Ἡ φήμη περὶ ἀποικισμὸν ἐν τῇ κοινῇ Νήσῳ μας μεγάλου ἀριθμοῦ Ἑβραίων, ἔτις οὐκ ἔπαξ μόνον μᾶς ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίας ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κατοχῆς μέχρι σήμερον, ἀνεφάνη πάλιν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Τὴν φορὰν ὅμως ταύτην ἡ ἀπόπειρα πρὸς τοιοῦτον ἀποικισμὸν φαίνεται ἀποφασιστικώτερα ἢ ἄλλοτε.

Τὸ ἐν Μισσορίας ἐπὶ τῆς ἰδέας ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Ἀμμόχωστον μέγα τοῖς φιλίκοις Κούλια, ἕπερ ἄλλοτε ἀνήκεν εἰς τὸν μεγαλοκτηματῆαν μακαρίτην Ρισίρ, εἶτα δὲ εἰς τινὰ ἑταιρείαν, ἤγερθη κατ' αὐτάς ὑπὸ τινος, καὶ, ὡς βεβαιούται, εἰς λογαριασμὸν Ἑβραίων κεφαλαιούχων.

Τὸ τοῖς φιλίκοις τοῦτο ἀπαρτίζουσι μεγάλας ἐκτάσεις γαιῶν, ἔχει δὲ τὸ σπάνιον πλεονέκτημα νὰ κίττηται ἀφρονὸν πηγῶν ὕδατος.

Λίγεται ἰσχυρῶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τοῖς πωλήσῃ εἰς τιμὰς χαμηλάς τὰς παρὰ τὰ Ἀρβυτικὰ ἔργα τῆς.

Βεβαιούται πρὸς τούτους ὅτι ἐξ Ἀγγλίας ἀφικνεῖται μετ' ὀλίγον εἰς Κύπρον ὁ Ἑβραῖος Τρίσις, ὅστις καὶ ἄλλοτε ἀφικετο εἰς τὴν νῆσον μας πρὸς διενέργειαν τοιοῦτων σχεδίων.

Η ΑΦΙΣΤΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Καθ' ἃ μαθάνομεν, οἱ δύο Ἀρχιερεῖς ἀνέβησαν τὴν εἰς Λευκωσίαν ἀφίξιν αὐτῶν ὀρισμένως μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Δίκαια λιβέλλου.— Κατὰ ἡμερησίως.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐσχηθήσαν, ὡς ἀνεγράφομεν, ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδίκειου Λευκωσίας δύο δίκαια λιβέλλου κατὰ τῆς ἡμερησίως Ἐυαγγέλιου, ὡς ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ τῶν κ. κ. Μ. Βολονάκη, γυμνασιάρχου, καὶ Ἡ. Παπακωνσταντίνου, καθηγητοῦ ἢ δὲ δευτέρα ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Ἐπαινετοῦ, δικηγόρου.

Τὰς ὑποθέσεις ἤκουσεν ὁ κ. κ. Μ. Μιτση, καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην δικηγόροι τῶν ἑταζόντων παρέστησαν οἱ κ. κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης, Ἀ. Ἀρτέμης, καὶ Ν. Πασχάλης κατὰ δὲ τὴν δευτέραν οἱ κ. κ. Π. Κωνσταντινίδης καὶ Ἀ. Ἀρτέμης.

Ὁ κατηγορούμενος καρίστη ἀποπροσώπων.

Ἡ πρώτη ὑπόθεσις προέκυψε ἐκ τῆς ἐκδρομῆς τῶν μαθητῶν τοῦ Παγκυπρίου εἰς Κυρήναιον κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. κ. Βολονάκη καὶ Παπακωνσταντίνου. Περὶ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης εἶχον γράψῃ εἰς τὸ φύλλον τῆς 17 Μαΐου 1903.

Ἀμφότεραι αἱ περὶ τῶν ὁ λόγος ὑποθέσεις ἀναβλήθησαν, ἐπανελήθησαν τῇ προχθὲς Τρίτῃ. Καὶ ἡ μὲν πρώτη παρεπέμθη εἰς τὸ Ἐ. Δικαστήριον τῆς 16/29 Φεβρουαρίου, αἰτηθείσης παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐγγυήσεως 50 ἀρῶν.

Διὰ τὴν δευτέραν δὲ ὑπέστη ὁ κ. Πταισματοδίκης, ἔχουσαν τὸ δικαίωμα του κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ 1882, παρίσχειν δεκαήμερον προθεσίαν (μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης) εἰς τοὺς διαδίκους ἵνα συμφιλιώθωσι.

ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Μεταξὺ δύο χωρικῶν.

Εἰς τὸ χωρίον Ἀγκαστίνα τῆς Μισσορίας εἰς χωρικὸς κατοκίον ἱερός ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ἕτερον, κατενεγκὼν κατ' αὐτοῦ τρία τραύματα διὰ μαχαίρας.

Ὁ δράστης συνελήθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὠδηγήθη εἰς Ἀμμόχωστον, διὰ δὲ τὸν καθόντα μετέβη ἐκ Βατηλῆς εἰς Ἀγκαστίαν ὁ ἀγροτικὸς ἱατρός κ. Ἰ. Πετρίδης.

Η ΕΥΦΛΟΡΙΑ

— Εἰς Συρίαν καὶ Μ. Ἀσίαν. — Μέτρα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐνικα ἐκρήκωσεν τῆς εὐφροσύνης ἐν Συρίᾳ καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἡ Κυβέρνησις μας ἔλαβε τὰ ἑξῆς μέτρα.

Πάν πλοῖον ἐκ τῶν μερῶν ἐκείνων θὰ ὑφίσταται ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ἀπολύμανσιν τῶν ἐπισκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Ἐὰν δὲ ὑποκτον προσημα ὑπάρχῃ, τὸ πλοῖον θ' ἀποστέλλεται εἰς Λάρνακα, καὶ ὁ Ἀρχίατρος θὰ εἰδοποιεῖται κἀραυτὰ τηλεγραφικῶς. ὁ δὲ ἀσθενὴς μετὰ τῶν συνοδευόντων τυχόν αὐτὸν συγγενῶν ἢ ὑπηρέτῶν θὰ ἀπομονοῦται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Πάντων τῶν μελλόντων ν' ἀπεβιβασθῶν ἐκ τῆς Νήσου θὰ λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Ἰγυστιόμου δὴ σημειώσῃ τὸ μέρος ἑξῆς θὰ διαμείνωσι. Καὶ εἰς τὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως 15 ἡμερῶν ἀλλεξέσει διαμονὴν, ὁρίζουσι νὰ κληρονομήσῃ ἀμέσως τὸν Ἰγυστιόμον.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΑΦΩΝ

Περὶ τοῦ Ἀγ. Ὁμολογητῆ.

Ἐκ τῆς διὰ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν πρὸς τὸ Ἀρμενικόν, ἔγρουσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν προχθὲς τρεῖς τάφοι ἀρχαίων.

Ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπιλοφθέντων τὴν ἔδην.

Ἀμέσως εἰδοποιήθη εἰς τὸ παρα-

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΥΠΡΙΑΣ

ΧΑΡΙΕΣΣΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΜΟΣ

Καθιστοροῦσα τὰ ἐν τῇ ὀλίβια Νήσῳ ταύτῃ
μνήμης, καὶ διηγήσεως ἐπισημοτέρως.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.)

Ὄμοδος, χωρὶον σμικρὸν, ἀλλὰ διάσημον, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἰδρυμένου Μοναστηρίου τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἐναποκειμένου ἐκεῖσε μέρους τοῦ Ἱεροῦ Σχοίνου ἐκείνου, μετὰ τοῦ ὁποῖου τὸν Χριστὸν ἴδωσα. οἱ ἀγνώμονες, Ἰμίος Κανάβος, ὀνομαζόμενος.

Ἐκ δὲ τῶν ἐπισημοτέρων Μοναστηρίων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ, ἐστὶ τὸ τοῦ Κύκκου, ἐμφανέστατον πᾶσι, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θαυματουργικὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τὴν ἔργον οὖσαν, ὡς ὁ λόγος, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καὶ περὶ μὲν τοῦ κεκαλυμμένου, καὶ ἀδιάπτου Προσώπου ταύτης τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης, ἡμεῖς οὐδὲν τι τῶν λοιπῶν, οὐδὲ δ, τ. ἄ. εἶποι τίς θαυμάτων παραβάλλειν ἔχομεν τῷ ἀνεκφράστῳ τούτῳ Μυστήριῳ φαίμεν δ' ἂν τοσεύτῳ, καὶ τοῦτο χρεῖων ὑπερκεῖσθαι, ὅσα περ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὑπερφῶν, τῶν ἐπιπύ ἀσθησῖν μετὰ τὸ ἀκλήρατον ἄλιον ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ, ὡς γειννιάζουσα τῇ Ἱερουσαλήμ, ἐν ἣ συντελέσθησαν πάντα τὰ τῆς σωτηρίας ἡμῶν Μυστήρια, πολλὰ τῶν πανευαγῶν ἐγκαταλειμμάτων τοῦ Θεοῦ Παθούς, καὶ ὄλλων κειμηλίων Ἱερῶν παρά τε τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, καὶ ἄλλων Δικαίων Ἀνδρῶν, τοῦ πρώτου Ἐκκλησιαστικοῦ αἰῶνος, ἀπὸ τῆς Ἁγίας Πόλεως μετενεχθέντα, ἰδῶθησαν ἐν τῇ Κυπριακῇ, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, νεοπαγεῖ, καὶ νιοστηρικτῶν εὐσεβῶν τῶν πιστῶν Ἐκκλησία ταύτῃ μαρτύριον δὲ τῶν λεγομένων, τὸ μέχρι ταύτης ἐναποκειμένον ἐν Λευκαροῖς Ζωηφόρον Σύλον, ὁ Τίμιος Κανάβος, τὸ Ἑβραϊστὶ πρωτότυπον Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου Ματθαίου, δι' οὗ καὶ ἡ τῆς Νήσου τῶν Εὐσεβῶν Ἐκκλησία αὐτόνομος ἐγένετο· τὸ Ἱερὸν Λεῖψανον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, τὸ τοῦ Δικαίου Λαζάρου ἐφ' οὗ καὶ ἄλλα πολλὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας, ἐν τῇ τυχόντα κειμήλια, ἦσαν ἀποτεθησαυρισμένα ἐν τῇ περικλειτῇ Νήσῳ ταύτῃ ἐξ ὧν τὰ μὲν οἱ Ἀυτοκράτορες Ῥωμαίων ἐν Κωνσταντινουπόλει μετήγαγον, τὰ δὲ οἱ Λατῖνοι τῆς Νήσου κατεξουσίασαντες, ἀπέσυρον ἐς τὰ ἴδια αὐτῶν σκηνώματα.

Περὶ τὸν ἡγησάμεθα πρὸς τοὺς προηγουμένους πᾶσι νὰ παρεκτείνωμεν τὸν κάλαμον εἰσέτι περιγράφοντες καὶ τὰ ἀνά τὴν Νήσον ταύτην εὐρισκόμενα ὀβόλα τῶν ὄφρων, φαλαγγίων, καὶ ἄλλων ἔρπετων ἐντόμων καὶ βλαβερῶν· ὅθεν καὶ διὰ βραχείων λέγομεν, ὅτι τὰ χαλεπώτερα καὶ δειννότερα πάντων τῶν λοιπῶν κανῶν, τῶν μαστιζόντων τὴν Νήσον ταύτην, εἰσι τὸ βαρβαρικὸν καὶ ἀχαλίνωτον τῶν Ἰθαγενῶν τῶν τούσχις τὰ τῆς ἀποστασίας ὄπλα ἐν χερσὶ λαβόντων, οὐχὶ πρὸς κάλην καὶ ἀμειναν τινὰ εὐκλεῖ, ἀλλὰ πρὸς φθορὰν καὶ ἐρήμωσιν δυσκλεῖ τῆς δυστυχικοῦ αὐτῶν πατρίδος.

Τοιαῦται λοιπὸν εἰσὶ αἱ ἡμῶν ἰδίαι περὶ τῆς Νήσου ταύτης, αἰτινες καὶ ἐσχεδιάσθησαν, ὡς ἐπακόλουθον τῆς ἡμῶν αὐτοῦ παρατηρήσεως· αἱ δὲ ἡμέτεραι αὐταὶ σκέψεις, δὲν ἔχουσι τοσαύτην εὐκλεῖαν ἰσχύν, εἰμὴ ἐνώπιον τῆς Φιλοσοφίας· ἀλλ' αὐτὴ γνωρίζομεν, ὅτι ὑπάρχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσυναφῆς μὲν τὰς ἐνοίας, καὶ ἀφέστηκε πολὺ κατὰ διάμετρον ἀποστασῶν τῶν πολιτικῶν στοχασμῶν ἐφαρμογᾶς, καὶ συμβάσεις, μὲθ' ὧν μὴ ἔχοντες τοσαύτην οικειότητα, δὲν γινώσκουμεν ἑτέρως, εἰμὴ τοὺς πολιτικοὺς στοχασμοὺς τῆς καταπονουμένης ἀνθρωπότητος, ἧς ἡ σπουδὴ καὶ ἐπιστήμη ἐγένε

το ἡμῖν εὐχερῆς καὶ βάλειος, καὶ εὐρεμεν ταύτην οὐτόφωτον ἐν σπλάγγχεις καρδίας.

Πολιτικὴ ἐν συνέψει ἀρχαία κατάστασις τῆς Κύπρου
μέχρι τῆς ὑπὸ Ὀθωμανῶν αὐτῆς ἀλώσεως.

Τοιαύτη λοιπὸν ἐστὶν ἐν δ' ἰστοῖς ἡ Γεωγραφικὴ Καταγραφὴ μὴδὲ Νήσου, ἧς τὸ πρῶτον ἐνεκαλύφθη παρὰ τῶν Φοινίκων· Ἡ Διοίκησις ταύτης οὐτα Μοναρχικὴ, ὑπῆρχε διηρημένη ἐς ἐννέα Βασιλείας, μεταξὺ αὐτῶν αὐτόνομους. Αὐτὴ ἡ δεσποτικὴ Διοίκησις τῶν Βασιλείων τούτων, διήρκεισε μέχρι τοῦ μεγάλου Κύρου, ὅστις καθυποτάξας πάντας, ἐποίησεν αὐτοὺς δεσμοφόρους ἐς τὴν τῶν Περσῶν Βασιλείαν. Αὐτὸι οἱ Πρίγκιπες ὑπέμειναν αὐτὸ τὸ ἐπίφορον ἄχθος τῆς φορολογίας μέχρι τοῦ Δαρείου υἱοῦ τοῦ Ἰστάσπου, ἐφ' οὗ συμφρονήσαντες πάντες ἀπίστησαν, παρωθούμενοι περιπλέον ἐς τὴν ἀποστασίαν ταύτην παρὰ τοῦ πρωτοῦ μεταξὺ αὐτῶν Ὀνειλάρου Βασιλέως τῆς Σαλαμίνας. Οἱ δὲ βασιλεῖς τῆς Σαλαμίνας ταύτης, ὑπερισχύσαντες τοῖς ὄπλοις, κατεξουσίασαν μετὰ ταῦτα πάντων τῶν λοιπῶν Βασιλείων. Τῆς οὖν Σαλαμίνας Βασιλεῖς ἐγένοντο οὗτοι·

1. Τεῦκρος	9. Εὐαγόρας Α΄.
2. Ἐβίλων	10. Πρωταγόρας ὁ Δυναστής
3. Σιρόνης	11. Νικοκρέων
4. Χέρσης	12. Νικοκλῆς Α΄ υἱὸς τοῦ Τιμαρχοῦ
5. Γόργος	13. Εὐαγόρας Β΄.
6. Ὀνειλάρος	14. Νικοκλῆς Β΄.
7. Νεικεκράτης	15. Εὐαγόρας Γ΄.
8. Τιμαρχος	

Πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Σαλαμίνας πρὸ Χριστοῦ 1170. καὶ θεμελιωτὴς ταύτης ἐστὶν ὁ Τεῦκρος, ὁ Τελαμῶνος υἱός, ὁ τοσαῦτα τρόποια στήσας ἐπὶ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου· ἐβλήθη δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, κατέφυγε εἰς τὴν Νήσον ταύτην, ἔθετο καὶ τὴν Σαλαμίνην ἑκτίσει. Πρὸ δὲ τῆς προσομνήσεως τούτου, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἰδῶθησαν καὶ ἑτεροὶ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ Κύπρῳ Φοῖνικες, ὅμοιοι καὶ μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἦν καὶ ὁ Κίμωρος, ἕκτος τοῦ Πυγμαλῶνος, καὶ πατήρ τοῦ τριπλήτου ἐκείνου Ἀδώνιδος. Οἱ μετὰ Τεῦκρον βασιλεύσαντες ἐν Κύπρῳ, ἐγένοντο πᾶσι τοῖς Ἱστορικοῖς ἀσκητοῖς, μέχρι τοῦ Ἐβίλωνος, ὅστις πρὸ Χριστοῦ χρόνων 525. πρῶτος καθυπέταξεν ἑαυτὸν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς Πέρσαις, καὶ συμμαχίαν ἐπεμφε τῷ ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύοντι Καμβύσῃ, στρατιωτῶν, χρημάτων, καὶ πλοίων.

Περὶ τὸ 466. ἴτος πρὸ Χριστοῦ, βασιλεύοντος τοῦ πρώτου Εὐαγόρου, οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγὸν ἐλόμενοι τὸ θαυμάσιον Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, προσέταξαν νὰ πλεύσῃ ἐν Κύπρῳ, ὅς τις μεγάλας δυνάμεις κατακλύσας ἐς τὴν Νήσον ταύτην, καὶ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, τὰ γέρα ἦρει, καὶ τρόποια ἴσθησι κατὰ τῶν κρατούντων τῆς Νήσου Περσῶν.

Ἡ Κύπρος διέμεινε μετὰ θάνατον τοῦ τῆς Νήσου Διφάνορος τούτου Κίμωνος αὐτόνομος, καὶ ἡσυχῶς διοικουμένη, μέχρι τοῦ Ἀρταξέρξου Μίμωνος, ἐφ' οὗ ὑπέκυψε κάλιν πρὸ Χριστοῦ χρόνων 383. τῇ τῶν Περσῶν δουλείᾳ, ἔξωθεν τοῦ Εὐαγόρου, καὶ ἀντεισαχθέντος τοῦ δυναστού Πρωταγόρου, ὅς τις ἐκουσίως ἵκταγεῖς τοῖς Πέρταις, τὸ λοιπὸν ἀδιδῶς ἐβασίλευε τῆς Σαλαμίνας.

Ἐπὶ τοῦ Εὐαγόρου τοῦ δευτέρου, τὰ ὄπλα ἡ Νήσος ἀρμμένη κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου, καὶ συμμαχοῦς ἔχουσα τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐδὲν ἐδυνήθη κατὰ τῆς τῶν Περσῶν σταλίσσης δυνάμειος ἀξίον λόγου καταπράξαι, ἀλλ' ἔμεινε, ὡς καὶ πρότερον, ὑποτελής τοῦ Πέρσας.

(Ἀ χ ο λ ο υ θ ε ι .)

ΑΓΓΕΛΙΑ

Τῆ προσεχῆ Παρασκευῇ 30 λήγοντος μηνός ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, γενήσεται ἡ ἐπέτειος ἑορτῇ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῆς πόλεως. Ἐπι ταύτῃ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τελεσθήσεται λειτουργία χοροστατηθῆντο; τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου, μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ψαλλήσεται δοξολογία ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παγκυπρίου καὶ ἐκφωνηθήσεται ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν Παιδαγωγικῶν κ. Βεργάδῃ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 24 Ἰανουαρίου 1904. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκυπρίου καὶ τῶν σχολείων τῆς πόλεως.)

Τὸ Δικηγορικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Γ. ΧΡΥΣΑΦΙΝΗ, Barrister at law

κεῖμενον ἀπέναντι τῶν Δικαστηρίων,

ἀναλαμβάνει κατὰ εἰδὸς ὑποθέσεις ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων τῆς Κύπρου.

Γραμματεὺς ὁ κ. Παναγιώτης Α. Παναγιώτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Table with 4 columns: Item, Unit, Price, and Quantity. Includes items like Κριθάρι, Σιτάρι, Βρώμη, etc.

Ἀποικιακά.

Table with 4 columns: Item, Unit, Price, and Quantity. Includes items like Ἀγγλικὴ ὀρνίθια ὁ σάκκος, Ζίζου, Καπρί, etc.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐπί τῆς ὁδοῦ Τριανταφυλλίδου ἐν τῇ συνοικίᾳ Τριπλιώτου εἰς τὰ ἀραλ. Ἰωαννίδου. Εὐρύχωρος μετὰ πάντων τῶν χρειῶν, ὕδατος, κήπου, κ. λ. κ. Λόγιος καὶ ἐγγύλιος. Ἄνω καὶ κάτω πάτωμα. Διὰ πλει-

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ὀλλανδικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναγνωρισθείσης διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων τῆς 29 Ἰουλίου 1890, τῆς 22ας Μαΐου 1891, τῆς 7ης Σεπτεμβρ. 1900

Ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐπιθυμοῦσα νὰ εἰσαγάγῃ νέον σύστημα ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν, ὅπερ σύστημα εἶναι λίαν ἐπικερδὲς τοῖς κ.κ. πελάταις, καθιστᾷ ἡμῖν γνωστὸν ὅτι δύναται νὰ παραδώσῃ τοῖς μετρητοῖς Μετοχὰς διαφόρων Κρατῶν καὶ ἰδίως τὰς ἐξῆς:—

- Ἀντι φράγκων χρυσῶν 260. Μίαν Ὁμολογ. Δ. ὠρυγος Παναμά.
Ἀντι φράγκων χρυσῶν 240. Μίαν Ὁμολογ. Σ.δ. Ὄθωμ. Κράτους 1870.
Ἀντι φράγκων χρυσῶν 210. Μίαν Ὁμολογ. τῆς πόλεως Βρυξελλῶν 1886.
Ἀντι φράγκων χρυσῶν 210. Μίαν Ὁμολογ. τῆς πόλεως Αμβέρσῃς 1887.
Ἀντι φράγκων χρυσῶν 180. Μίαν Ὁμολογ. Σερβίας ἐξ 100 φρ. 1887.
Ἀντι φράγκων χρυσῶν 180. Μίαν Ὁμολογ. τοῦ Ἀνεξαρτήτ. Κρ. Κογκό.

Ὁ ἀγοραστής μιᾶς τῶν ἄνω ἀναφρομένων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν μετέχει ἐτοιρίας συγκεκλιμένης ἐξ εἰκοσι μελῶν τῶν ὁποίων ἕκαστος δικαιούται νὰ λαμβάνῃ τὸ εἰκοστὸν μέρος ὅλων τῶν βραβείων, ἀπὲρ δυατὸν νὰ λάχῃσιν κατὰ τὰ δύο ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡγόρασε μίαν τῶν ἀνωτέρω Ὁμολογιῶν, εἰς τὰς 30 ἐξῆς ὁμολογίας:

- Εἰς πέντε Ὁμολογίας τῆς Διῶρυγος Παναμά.
Εἰς πέντε Ὁμολογίας τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς Αἰγύπτου 1886.
Εἰς πέντε Ὁμολογίας 2 1/2 ο/ο τῆς πόλεως τῶν Βρυξελλῶν ἐκδ. 1886.
Εἰς πέντε Ὁμολογίας 2 1/2 ο/ο τῆς πόλεως Αμβέρσῃς ἐκδ. 1887.
Εἰς δέκα Ὁμολογίας τοῦ Ἀνεξαρτήτου Κράτους τοῦ Κογκό-1888.

Προσέτι ὁ ἀγοραστής θὰ λαμβάνῃ ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη δωρεὰν μηνιαίων Κατάλογον τῶν κληρώσεων, ἐν ᾧ εὕρισκονται αἱ μηνιαῖαι κληρώσεις τῶν ἐπισημοτέρων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν.

Οἱ μεγάλοι Λαχνοὶ θὰ ἀναγγέλλωνται τηλεγραφικῶς.

Ὅντις βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ πολυἀριθμὸς ἡμετέρας πελατείας θέλει εὖσῃ τὸ νέον τοῦτο σύστημα ἐπικερδὲς, παρακαλοῦμεν ταύτην διὰ πληρεστέρως πληροφορίας νὰ ἀπευθύνῃται τῷ ἡμετέρῳ Ἀντιπροσώπῳ κ.

M. K. ΦΡΑΚΤΟΥ ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ δίδῃ πᾶσαν πληροφoρiαν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Hollandsche Credietbank.

ὁ-έρας πληροφορίας ἀποταθῆτω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν κ. Φίνεκ, Κυβερνητικὸν φαρμακοποιόν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ

Tom Gallon

ΤΟ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΝ

= ΔΙΗΓΗΜΑ =

—Πράγμα ποῦ δὲν εἶναι καὶ φυσικόν, ἐλεγε στομωδῶς, ὁ κ. Ἀμβρόσιος Ζίζου, καὶ δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι δύο πόρτες καὶ μιά μόνον κοινὴ σκάλα μποροῦν νὰ κρατήσουν αὐτὲς τὲς δύο καρδιές χωριστὰ γιὰ πολὺ ἀκόμη. Εἶσοι μωρὸ παιδί εἰς τὸ παιγνίδι ἀκόμη, χρειάζεται ἄνδρα—ὁ κ Ζίζου ἐκτύπησεν ἐμφαντικῶς τὸ στήθος του—ἄνδρα, σοῦ λέγω, γιὰ νὰ νοιώσῃ τὸ παιγνίδι τῆς ἀγάπης. Καὶ ἂν ἐξούσης στή θέσι μου μὲ τὸν ἀφέντη ἕνα χρόνος ἢ δύο καὶ τὸν εἶχες ἀκούσῃ ν' ἀντιστενάζῃ καθὼς ἐγὼ ἐχω, θὰ ἐκταλάμβανες καὶ σὺ τί σημαίνει αὐτό. Ἀπεθήκη ἐλευθερίου μεθήσεως, προσεθηκαν ὁ κ. Ζίζου κροῦσων ἐπιδεικτικῶς τὸ κρανίον διὰ τῆς χειρὸς.

—Κριμὴ σε νὰ μὴ ἐπωφεληθῆς ἀπ' αὐτήν, ἀνέκραξεν ἡ Δεσποινὶς Ἰωάννα Τίλμπαρου, διευθετοῦσα τὴν σκοῦφιαν τῆς ἐνώπιον τοῦ καθρέπτου. Σιγίζομαι ἐγὼ τὴν ἀπροοδευσίαν.

—Ὅταν ἴδω τὸν ἀφέντη ἤτοχο κχι ἐπὶ καλὰ του πάλιν τότε θὰ στρέψω καὶ ἐγὼ τὰς σκέψεις μου πρὸς τὴν ἰδίαν μου εὐτυχίαν, εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος Ζίζου, τινάσσων ρωμαλέως ἐν ἀνδρείκελον καὶ τοποθετῶν αὐτὸ εἰς πρέπουσαν στάσιν ἐπὶ μιᾶς καρέλας.

—Τὰ ἴδια καὶ ἰδῶ, εἶπεν ἡ Ἰωάννα Τίλμπαρου. Ἀπὸ τᾶλλο μέρος τοῦ διαδρόμου εἶναι ἡ κυρία μου, ἡ Δεσποινὶς Μαρία Ριϋλανδ, νομίζουσα ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐπὶ τὸν κόσμον καθὼς τὸν κ. Φράγκ Βέικου ὡς πρὸς τὸ νὰ τοῦ κάμῃ ὄμω; κανένα ὑπαινυγμὸν . . . ὅχι, εὐχαριστῶ. Χαίρω, κ. Ζίζου, ὅτι σὺ καὶ ἐγὼ ἐγεννήθημεν εἰς διαφορετικὴν κοινωνικὴν θέσιν. Ὅρατιον καρὸν θὰ εἶχαμε ἡμεῖς τὰ καρίσσια ἂν δὲν μπορούσαμε νὰ κάμνωμε γνωστὰ τὰ ἀισθηματὰ μας κάποτες . . . ἴστω καὶ πρὸς ἕνα κούτσουρο.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο μὲ ἕνα κακιστρεχὲς λίνημα τῆς κεφαλῆς τῆς πρὸς τὸ μέρος τοῦ κ. Ζίζου.

—Σιγὴ σιγὴ δὲ, εἶπεν ὁ κ. Ζίζου ἱκετευτικῶς. Τὸν ἰφέντη συλλογίζομαι τῶρα. Μοῦ φαίνεται ὅτι σὺ καὶ ἐγὼ—μὲ τὴν ἐξοχὸν μας πληροφορίαν περὶ τοῦ πῶς νομίζεις σὺ τὸν κόσμον—ὀφείλομεν νὰ κατορθώσωμεν κατὶ νὰ κάμνωμε διὰ τὸν κύριόν μου καὶ τὴν κυρίαν σου. Δὲν μπορεῖς νὰ πιστεύῃς ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, ποῦ καταγίνεται ν' ἀλείφῃ μὲ τὰ πονέλλα τὸ παννί, καὶ κολλᾷ ἀπὸ τὰς βαφὰς ἡζεύρει καὶ πολὺ τί νὰ κάμῃ δταν εἶναι ἐρωτευμένος, μπορεῖς;

—Ὅτε σὺ μπορεῖς νὰ πιστεύῃς ὅτι μὲ νὰ ποῦ γράφει διηγήματα καὶ ἄρθρα γιὰ τὲς ἐφημερίδας ξεύρει τὸν κατάλληλον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ τὸν ἄνθρωπον ποῦ εἶναι πιθανόν, ἐν θέλῃ ὁ θεός, νὰ γίνῃ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς, ἀνέκραξεν ἡ Δεσποινὶς Ἰωάννα

Τίλμπαρ. εΠο I δέν υποφέρω τούς άνδρας I)

Η Τωάννα Τίλμπαρ, ώρμησεν έξω της θύρας του σπουδατηρίου και διαβάσας τόν διάδρομον εισήλθεν εις άλλην θύραν άντικρύ.

Ο κ. Αμβρόσιος Ζάζοφ έτίναζε τό παννί του ξεσκονίσματος πρós τό μέρος της μέ υρος θρηνώδες και άνεστέναζε.

—Νόστιμο κορίτσι . . . άν μή είδύγ κανέν ίτσι έναν άνδρα, έμενολόγει. Άν ποτε ό αφέντης άποφασίση για τήν κυρίαν πέρα, δέν θα έκαμνα κακά να κυνηγούσα κι' έγώ τήν . . . Καλημέρα, κύριε.

Ο Φράγκ Βέκπυ έρριψε τό καπέλλο και τό έπανωφόρι του εις μίαν καρέκλα και έπηγαινοήρχετο παρά τή, έστίαν άνυσθύμως.

Ήτο ύψηλός, κλοκαμωμένος νίος, με τούς άνειροπολους οφθαλμούς του καλλιτέχνου· τά ένδύματά του ήσαν κομψά άλλ' ώρισμένως πολύ φορεμένα.

Έρχιος να εργάζεται κατά παράδοξον τρόπον, περιβαλών τούς ώμους του άνδρικόλου με ένα μανδύαν και θέσας ένα καπέλλο στραβά επί της κεφαλής του. Το αντίκειμενον εκείνο είχεν ήδη προσηρμοσμένον επ' αυτού ένα πεδόγυρον, κι' ό Φράγκ Βέκπυ ζωγράφισεν άκόμη τό έπαταικόριμον τό πρόσωπον τό είχε τελείωσθ. Ήτο τό πρόσωπον κόρης με φωτεινά μάτια, μαύρα μαλλιά—με μικράν μελιγγελίαν ενεδρεύουσιν εις τά βάθη των μαύρων οφθαλμών.

—Πετέ δέν θα κατορθώσω να σέ έπιτύχω, έμουρμούριζεν ό Φράγκ, άτεινών τό είκονίζομενον πρόσωπον με τήν νεφαλήν του κλίνουσιν επί του ένός ώμου. εΔέν μπορώ να σέ κίμω ούδε κατά τό ήμισυ τόσον ώραιάν· δέν μπορώ να βάλω δλην τήν χάριν και τήν γλυκειάν γενναίότητά εις τό μάτια σου τήν όπειάν είδα εκεί τόσον συχνά ό ίδιος. Άλλά δέν είναι άσχημον, προσέθηκε κρ.τικώς, καθόλου άσχημον, άν λαθώ υπ' εφιν τήν από μήμησ κατασκευήν,

Γπήρχον πολλά ώμάτια εις τό είκονογραφείον εκείνο, και εις τό αντίθετον μέρος της αλίμακος εις ό έκειντο τά ώμάτια του κ. Φράγκ Βέκπυ, τό πρωτότυπον της είκόνος ειργάζετο τά άπόγευμα εκείνο, διά τήν άκριβήν ζωήν, σπιούσουσα να τελειώση ώρισμένον αριθμόν φύλλων χάρτου. Η ταχίς πέννα έπίτα χαράττουσα γραμμήν μετά γραμμήν, και χειρόγραφον μετά χειρόγραφον έτίθετο κατά μέρος με ένα στεναγμόν· διότι δέν μπορείτε να ζήτε, και εις τραπεζόν είλοτροφείον άκόμη, χωρίς χρήματα, και τά χειρόγραφα σημαίνουσι χρήματα. Κάπου κάπου ε, εις κάθε μικρόν διάλειμμα της εργασίας της, ή κόρη ήτένιζε πρós τήν κλειστήν θύραν, ώς ε, θα έκύτταζε πέρα από τήν σκάλαν και θα έγνωρίζε τί ό κ. Βέκπυ έσκέπτετο περί της ζωής γενικώς και περί της ίδίας ιδιαιτέρας.

Είχον συναντηθή τυχώς επί της κλίμακος, κοινόν συμφέρον ώς εκ της εργασίας των είχε σύρη αυτούς όμου. Και βαθμηδόν είχεν έπεισδύση τό άλλο εκείνο στοιχείον—το όποιον τούς είδίδαζε πόσον πολύ καλλιτέρας ή ζωή και ή εργασία θά

ήτο ίαν ή σκάλα δέν τούς έχώριζε πλέον. Ο ήρωϊς μας έννείταί έν είχε χρήματα· δέν θα κατοκείτε εις τό τραπεζόν, εκείνο είλοτροφείον άν είχετε χρήματα, και ίπίστη έννεύγαι, ίσάκοπε· να κάμη μέγα όνομα και μεγάλην παρουσίαν πριν είπη λέξιν πρós αυτήν. (Ακολούθει.)

Αγαθάγγελος Παπαδόπουλος Δικηγόρος έν Αμμοχώστω.

Υποθέσεις ένώπιον πάντων τών Δικαστηρίων της Κύπρου.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Πρωτοφανής άπόφασις.

Μία άπόφασις, ήν είξίδωκε πρό τιών ήμερών τό Κακουργιοδικείον της πόλεως Χούστων έν Τεξάς, άποτελεί βεβαίως περίπτωσιν σπανιτωάτην εις τά δικαστικά χρονιά.

Εις τόν κατηγορούμενον Άλλέν Μαράτι, όστις είχεν έπιτεθή ένόπλιως έν μέση δέψ κατ' εύγενούς κυρίας, έπεβλήθη φυλάκισις . . . χιλίων έτώ, και επί πλέον παντελής στέρησις τών πολιτικών του δικαιωμάτων.

Ο καταδικασθείς, έρωτηθεί· υπό δημοσιογράφων· όποιαν έντύπωσιν ήπε κολλήσιν εκ της άποφάσεως ταύτης, άπήνητησι :

—Δέν με μέλει τόσον διά τήν χιλιετή φυλάκισιν, διότι με τήν διαγωγήν, ήν θα δείξω εις τάς φυλάκας, έλπίζω να περιορισθή εις πεντακοσίων έτών. Άλλά λυπούμαι υπερβολικά διά τήν στέρησιν τών πολιτικών μου δικαιωμάτων!

Ιστορική κυπρίστις.

Η άρχαιοτέρα και ιστορικωτέρα του κόσμου κυπρίστις εύρίσκειται εις τήν Ιταλικήν κωμόπολιν Σόμμα Λομβάρδα, ής και άποτελεί τό καύχημα.

Οι κάτοικοι μάλιστα της πόλεως ταύτης πρό τιών ήμερών έτέλεσαν τά έγκαίνια δι' έπισήμου τελετής του κιγκλιδωτοδ περιφράγματος, δι' ου περιέφραξαν τό κειμήλιόν των διά να τό προστατεύουσιν από τάς επιθέσεις τών περιέργων.

Η πολυέτιμος αύτη κυπρίστις, εκτός της έπιγραφής, ήν φέρει επί του κορμού, και ήτις αναφέρει ότι οι λεγεώνες του Ιουλίου Καίσαρος (50 π. Χ.) παρήλασαν κάτωθεν αύτης, φέρει και μίαν ένδοξον πληγήν, κατενεχθείσιν, λέγουσιν, υπό του Φραγκίσκου Α' της Γαλλίας (1525), όστις έθραυσε τό έξός του επί του κορμού της κυπρίστου απόδ έχασε τήν μάχην της Παύλας.

Η Ιστορική κυπρίστις έχει σήμερον ύψος τριάνοντα μέτρων, και ό κορμός της περιφέρειαν πέντε και ήμισίως μέτρων.

HOLLANDSCHE CREDITBANK AMSTERDAM (HOLLANDE)

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΜΣΤΕΡΔΑΜΟΥ

Αναγνωρισθείσα διά βασιλικών διαταγμάτων της 29ης Ιουλίου 1890, της 2ης Μαΐου 1891 και της 7ης Σεπτεμβρίου 1900.]

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Άσφαλής τεκεθέτησις χρημάτων. Έλπίδες μεγάλων κερδών.

Της Τραπέζης ταύτης αι λαχειοφόροι όμολογιαί διαίρεθύνται εις τρεις τάξεις.

Της Α' ΤΑΞΕΩΣ αι λαχειοφόροι έχουσιν αξίαν φράγκων χρυσών 150.

Της Β' ΤΑΞΕΩΣ αι λαχειοφόροι έχουσιν αξίαν φράγκων χρυσών 300.

Της Γ' ΤΑΞΕΩΣ αι λαχειοφόροι έχουσιν αξίαν φράγκων χρυσών 600.

Ο άγοραστής δύναται να πληρώνη τά ποσά ταυτα κατά μηνιαίας δόσεις· δια μέν τάς όμολογιας της α' τάξεως καταβάλλων μηνιαίως φρ. χρυσά 6· δια τάς της β' τάξεως φρ. χρ. 10· και δια τάς γ' της τάξεως φράγκια χρυσά 20.

Ο πρώτος λαχνός τών όμολογιών της α' τάξεως κερδίζει τό ποσόν φρ. χρυσών 100,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ.

Ο πρώτος λαχνός τών όμολογιών της β' τάξεως κερδίζει τό ποσόν φρ. χρυσών 150,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Ο πρώτος λαχνός τών όμολογιών της γ' τάξεως κερδίζει τό ποσόν φρ. χρυσών 600,000.

Κληρώσεις κατ' έτος ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

Εις τόν καταβάλλοντα άμέσως πέντε τουλάχιστον έόσεις γίνεται έκπτώσις 5 ορ.

Μετά τήν καταβολήν της πρώτης δόσεως ό άγοραστής λαμβάνει τό συμβόλαιον, επί του όποιου όπάρχουσιν αναγεγραμμένα αι λεπτομέρειαι τών δικαιωμάτων ών μετέχει και οι όροι.

Μετά τήν καταβολήν της δευτέρας δόσεως άποκτά τό δικαίωμα συμμετοχής εις τά κέρδη.

Πλειότεραι πληροφοριαί δίδονται υπό του κ.

Μ. Κ. ΦΡΑΚΤΟΥ άντιπροσώπου της έταιρείας έν Λευκωσί.